

Tajunon Ryöstökö. 27 pakkina 1849

Käriste min May!

Ja ha jag varit mycket glad att
ges om i Hof, kommit het därifrån,
och tillika kommit underfund med
att jag ej ha sorge neran.

Den 27de kl. 2 om natten bröts vi
upp, 1st 2 gardes division samt 1st
skytte brigaden. Kl. 5 gingo vi ifrån Vid
floden vid Tupukoba, hvilade en
timme o. g. förberede sedan marschen

kl. nuff. 12te ifrån vid gånghet,
2de 3de kompanierna i 1st linien, o. franska
linien med oss 1st bataljon, 2de och
4te reserv. 2de division reufer om
oss, 1st i reserv.

Litet före kl. 9 kom jag med mitt
kompani ut ifrån en snäs äker

och såg på ungef. 2000 steg två redakter
och ett befäst läger. Längre be-
traktelser var ej till att göra, ty
inom några minuter blef vi
öfversikade af ett förfärligt kul
regn. Vi hade ju på tidningens läd
om att kulan komma till oss
ett regn, men nu först kom jag under-
fund med att det ej var öfverdrift.
Det förblyg språkade omkring mig,
till höger, vänster, framför, smellan
hvar slag kulan ned, en slag
mig genast på inre sidan af stöfveln,
men utan att skada. Vi hade befäl-
ning att attackera läget, och ej öppna
de förra på 800 steg. Det återstod
derför ej något annat än att
springa, och framåt bar det med
fröjd. På ungef. 1500 steg stötpade
min första kula, den var gamla
Smitts, han fick en kula i hufvudet,
en annan i magen, men skall ännu

vara vid lif. När jag ej orkade springa
kastade jag mig ned, men marken
var jämn, ej en ringaste fördjupning,
blott rester af några buskar några
tunn högar. På ungef. 1200 steg blef
Newius ^{totalt} blesad, en ala ifrån mig,
fyra soldater dödade. Jutarna blefvo
litet skrämda, för att begära dem, lät
jag några skjuta ett par, och sedan
bar det åter af. På 800 steg träffade
vi på en fördjupning, der nästan alla
ifrån mitt 7^e halvkompani småningsom
samlade sig. Der skulle jag funnit det
klökast att flanna, till de kanonerna
hunnit brunnit en tid, men minn gran-
nar till vapnen, moskoviterna, fortack
snart färde framåt. Jag kunde ju ej
lata fienderna blifva efter, och när
jag sade det åt dem lofvade de alla
komma med. Till Sofia schausen
hade vi drifvun ungef. 300 steg, men det
var farliga steg, ty der blef nä-

mare hälften af min 1° platoon, som
troget följde mig i spår. När
jag kom fram till vägen hade af
39 man 18 stupat, en blifvit sårad.
Hela jagen liden var snart vid vägen,
som till att lyfta hade en kort
dugf. 1/2 alm hög, bakom den lågo
vi och försökte vårt bästa, men
turkarna visade y flort annat en huf-
vudet, så jag snart förbjöt ~~dem~~
att skjuta annat än gles. Kl.
tår hafva varit 10 min jag kom fram
och kl. 6 aft. mid, låg jag der ännu,
hela tiden öfversjald af kulor
och på flutit af granater.

Den måste jag afbryta, ty det
smärte y läst ifrån af, att Plwana
tik, man kan tydligt se röken ifrån
gevär. Kanne försöker Almar kom
me ut. Så snart det blir lugnt,
följden jag. Au revoir
Quyene

s. 27 bl. 3 af 4. sid.

Det var blot en rekognoscering, og det er
åter her, og jeg gik derfor sluta
min beretning.

Løben blev ved at fortsætte, og
adstod vi stille, og bellerne, som
blev skudt mig således og trøstet
blev, tryktede af, vi kunde g. det
begribe hvad man ønskede af os,
men en Moskumsk Oficer, som
lag mig til mig berettede sine seld-
ter på at komme, jeg talde med
mine 15, de var beredte at følge hvor
det var, men bemærkede var det
når man sig det gennem, når 400
steg blev tabt som skulde af
skuden, og de tre væninger af hær-
mængden, som alt forfarer at
spyde kulor. Tre minutter til, og
vi havde gik af os i væg, da pløt-
te hvide flager viede sig på

vallarne. En akemant huru hel-
sade dem länge första linien, den
andra brodde del gådde en flom-
ning, rusade fram, och öppnade en
sulfeld på de franska turkarna.
Länge bråkade vi med dem, innan
de stego resor, och turkarna som
elmentit försvannade ut från
befästningen, stupade några tiotal.
Några minuter därefter var hela bytet
i ljusa låga, och det lilla som fanns
plundrades. Orsaken till denna skam-
lösa ordning, var väl ett ofant-
ligt antal officerare stupat eller sårade,
jag tror 200. Soldaterna tror jag man
kan räkna ända till 5,000 stupade och
sårade. Näst därpå var Jajarena
som skulle storma en annan by några
verst närmare Sofia, de förlorade 1,200
man, måste retirera, och kunde ej tya

med sig mera än 300 af sina sårade,
de öfriga blefvo nedhuggna under
deras ögon.
Dio vår bataljon blefvo sårade: Ehrenberg
stöttem genom artilleri, ännu skändt en
färligt, loda genom ena vristen, färligt;
Nerwinns kött så i hälen, Men Herbylun
han ej sina på en tid, och Gripenberg
i hufvudet, lindrigare.

N. H ^l Komp.	dödt	—	sårade	—	Kontusion
1:	—	—	13	—	3
2:	—	—	16	—	3
3:	—	—	10	—	6
4:	—	—	7	—	3
			22	—	15

Som du ser har mitt kompani brödr
lotten af döde och sårade, men det ej
mitt fel, jag gick endast dit man
hade befäls mig, och ville ej att trupper
bataljon skulle blifva bakom några
annan trupp.
Sedan allt var slut, gick jag i marknad

och sökte efter mina sårade, kyllade öfver
fem, som jag öfver näcken behöll vid
Kompaniets, följande dag fick jag fört
reda på de öfriga vid skilda ambulans
öfvensom på de döda, hvilka alla begrav-
nades. Under striden hade jag ej tid
att observera allt det fäsliga, som
jag efteråt såg. Följande morgon be-
tes vi med befalning att tåga till det
läger jagarna dagen förut stormat, och
tåga dit, artigheterna voro ej goda, men
thi all lycka tågo de sitt förnekt till-
fång, det blef ingen flömming af
slår björ vi tre några hundra steg
ifrån de turkiska redatta vi togo,
hela gårdagen på position, men det
blef endast förpoststriden. Hur
länge vi blifva här är svårt att säga,
det huro väl på Osman.

Men nu måste jag säga dig adieu, ty
en kurir skall genast afgå med befäl
adieu min älskade hustru, beysos min
och hela familjen, samt alla
vänner ifrån din Eugénie.